

Bilag til F. t. L. om Aktieselskaber.

er den eneste naturlige Fordeling af Arbejdsomraadet og Ansvarret, jfr. den tyske Betegnelse for Bestyrelsen: Aufsichtsrath. Betegnende er det ogsaa at se, hvorledes de ældre og meget detaillerede Udkast til Lov om Aktieselskaber — nemlig det af det under 22. Oktober 1900 nedsatte Udvalg udarbejdede Udkast og det i Landstinget den 17. Marts 1911 fremsatte Udkast (jfr. Rigsdagstidende 1910—11, Tillægget Spalte 3959—4020 og Spalte 4067—4110), hvorledes disse ikke blot forudsætter, men foreskriver denne Fordeling.

Jfr. Udkastet fra 1900:

§ 30: Selskabets Forretninger *ledes* af en eller flere Direktører.....

§ 44: *Direktionen* er forpligtet at *lede* Selskabets Forretninger paa betryggende Maade.....

§ 47: *Bestyrelsen* har, for saa vidt Vedtægterne ikke paalægger den videregaaende Pligter, at *vaage* over, at Selskabets Virksomhed ledes i Overensstemmelse med Lovgivningen, Vedtægterne og Generalforsamlingen samt Bestyrelsens egne Beslutninger.....

Ganske tilsvarende Regler findes i Udkastet af 1911, dets §§ 50, 55 og 58.

Hvis Aktieselskabsloven skal revideres, ser Komiteen ikke rettere, end at Loven *maa* ændres i Overensstemmelse hermed. Vore Aktieselskaber »sejler i Virkeligheden under falsk Flag«, naar og saa længe man opstiller den Fiktion, at det er Bestyrelsen, der »leder« Selskaberne.

Lovforslaget følger dernæst den nugældende Lov paa to Punkter, hvor Ændringer synes ønskelige om end ikke saa paatrængende nødvendig som med Hensyn til ovenstaaende. Komiteen tænker her paa Bestemmelserne om Aktiekapitalens Minimalstørrelse og om Indbetaling af tegnede Aktiebeløb.

Hverken Handelslivet eller Publikum er tjent med de smaa Handelsaktieselskaber, der i alt Fald for Kreditorerne frembyder ringe Betryggelse. Det henstilles derfor, at Minimalstørrelsen fra 5 000 Kr. sættes op — i alt Fald til 10 000 Kr., idet Komiteen dog vil foretrække en højere Sats.

Det forekommer derhos Komiteen, at et *Handelsaktieselskab* kun bør operere med fuldt indbetalt Aktiekapital. Er der Trang til Udvidelse af Virksomheden, kan Aktiekapitalen jo søges forhøjet paa vedtægtsmæssig Vis. Det er ogsaa kun et meget ringe Antal *Handelsaktieselskaber*, der hidtil er startet med delvis indbetalt Aktiekapital, og nogen Trang til at tillade Oprettelsen af saadanne er saaledes ikke til Stede, medens man paa den anden Side har sørgelige Erfaringer med Hensyn til disse. At der ved en Aktieindbydelse gives en vis kortere Frist for Indbetaling af tegnede Aktier, kommer ikke i Modstrid med ovenstaaende.

Løvrigt skal Komiteen ikke undlade at bemærke med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer:

ad § 1, 3. Stk.

Efter Forsikringskommissionens Udkast til Lov om Forsikringsvirksomhed, dets § 28, ses det ikke rettere end, at ogsaa Livsforsikringsaktieselskaber skal være undergivet Aktieselskabsloven.

ad § 3.

I denne saavel som i flere andre af Lovforslagets Paragraffer (jfr. saaledes §§ 3, 33 og 34) opstilles Fordringen om, at den paagældende (Stifter, Bestyrelsesmedlem, Direktør samt Revisor) skal være »økonomisk vederhæftig«. Det er ikke Komiteen ubekendt, at denne Fordring ogsaa er stillet i andre Love, saaledes i Lov af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, men det forekommer Komiteen, at Fordringen er af altfor ubestemt og ubestemmelig Art. Hvem skal paase og bestemme, om den paagældende virkelig er økonomisk vederhæftig? Det bliver formentlig Registrators eventuelt Handelsministeriets Sag. Men hvorledes skal disse kunne skønne i det enkelte Tilfælde uden som Regel paa Grundlag af de af Vedkommende selv producerede Privatattester? Komiteen henstiller derfor, at man bibeholder det gamle Kriterium: at Vedkommende ikke maa være ude af Raadighed over sit Bo¹⁾.

¹⁾ Udtrykket er ændret i Forslagets § 33 og udgaaet af § 34.